

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 17. Macarius condemnatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Sæculum VII *Voluntates, aut duas Operationes, sed u-*
 A. C. 681. *nam Voluntatem & unam Operationem*
Theandricam. Concilium dixit: *Quia*
Macarius non consentit Agathonis Papæ
Epistolis, quas nos omnes recepimus, vi-
detur nobis, præcipiendum esse, ut de Se-
de sua surgat ad rationem reddendam.
 Tunc Episcopi quinque, Sedi Antio-
 chenaë subjecti, scilicet Macrobius Seleu-
 ciensis in Isauria, Eulalius Zenopolitanus,
 Constantinus Dalisandinus, & Theodo-
 rus Olbanensis surrexerunt, dicentes, se
 Epistolas Agathonis Papæ recipere, at-
 que duas Voluntates & Operationes
 credere.

§. XVII.

Macarius condemnatur.

Jussit deinde Imperator, ut Photius
 Notarius suus tria Volumina Textuum
 a Macario productorum, quibus erat Si-
 gillum impressum, afferret, & Macario
 fatente, inviolatum esse, quæsit Impe-
 rator, quem in finem hos Textus excer-
 psisset. *Hi Textus, respondit Macarius,*
agunt de unica Voluntate Patris Domi-
ni Nostri Jesu Christi & Spiritus San-
cti. Quid vero, reposuit Imperator, *de*
Incarnatione credis? Macarius Fidem
 suam explicare cœpit, cumque de Con-
 fessione Fidei, quam Imperatori tradide-
 rat, mentionem faceret, jussit ut ea le-
 gere-

geretur. Erat admodum longa & in ce-
 teris Catholica; sed illud disertis verbis
 affirmabat, Jesum Christum unicam ha-
 bere Voluntatem Divinam. Inter alios
 Hæreticos S. Maximum cum Discipulis
 suis condemnans Manichæum & Ethni-
 cum appellabat; Doctoribus vero, quo-
 rum Auctoritatem sequebatur, Honorium
 Papam pariter ac Sergium & Cyrum ac-
 censebat. Quamvis igitur ex hac Con-
 fessione satis exploratum esset, quid cre-
 deret, nihilominus Imperator & Conci-
 lium jusserunt, ut Fidem suam etiam vi-
 va voce explicaret, & quæsierunt, an
 in Jesu Christo duas Voluntates & duas
 Operationes confiteretur. Macarius re-
 spondit: *Non confiteor duas Voluntates
 aut duas Operationes, etsi scirem, me ideo
 minutatim concidendum & in mare pro-
 jiciendum.*

Cum deinde, Imperatore & Concilio
 jubentibus, Georgius Diaconus ex Biblio-
 theca Patriarchali Patrum Libros ad con-
 ferendos Textus a Macario citatos, at-
 tulisset, Petrus Consul unum Volumen
 S. Athanasii cum primo Volumine excer-
 ptorum a Macario, quod Diogenes, Im-
 peratoris Notarius legendum tradiderat,
 contulit. Textus primus excerptus erat
 ex Concilio S. Athanasii contra Apollina-
 rem, sed Macarius partem ultimam ser-
 monis omiserat, qua perlecta, contra-

D d 5 rium,

Sæculum VII
 A. C. 681.

p. 744.

p. 748.

p. 749.

p. 752.

to. 2. p. 940.
 n. 1. n. 6.

Macarius.

Sæculum VII^{ri}um, ac ipse inferebat, apparuit. Imperatori quærenti, cur verba, quæ huic

p. 756.

p. 757.

p. 760.

Anast. in
Agatho.

Causæ maximum momentum adderent, omisisset? respondit Macarius: *Excipite, quæ ad Propositum meum faciebant.* Idem ad alium Textum truncatum respondit, tumque Concilium exclamavit: *Hæreticum se manifeste profitetur. Anathema alteri Dioscoro! maledictus alter Apollinaris! meretur ab Episcopatu deponi. Privetur Pallio!*

Mox ei Basilius Cretensis Pallium detraxit, atque in medio Conventus cum Stephano Discipulo suo stantem Theophanes Abbas Bayensis interrogavit: *Habuitne JESUS Christus Voluntatem Humanam & impeccabilem?* Illi responderunt: *Nescimus in JESU Christo Voluntatem Humanam, sed confitemur Divinam. Procul Voluntates carnales! procul cogitationes Humanæ! secundum sententiam S. Athanasii, quæ modo lecta est.* Theophanes respondit: *Si hunc locum retulisses integrum, omnibus patuisset, S. Athanasium Voluntates Carnales & cogitationes humanas illas dicere, quæ noxia sunt, quæ delectant, atque a suggestione Dæmonis ortum trabunt. Nec ego ejusmodi cogitationes JESU Christo tribuo, absit! sed solum Voluntatem Naturalem, qualem Deus in Adamo posuerat. Quæro ex vobis, habuitne Adam Animam*
ratio-

rationalem? Responderunt: *Habuit.* Sæculum VII
 Theophanes: *Habuitne Voluntatem Na-* A. C. 681.
turalem? Stephanus respondit: *Habebat*
Voluntatem, qualem libero Arbitrio sibi
elegerat; nam, priusquam peccasset, ha-
bebat Voluntatem Divinam, & cum Deo
volebat. Domitius Episcopus Prusiade-
nus dixit: Vab! inconditam Blasphem-
miam! si Adam cum Deo volebat, ergo
etiam cum Deo Creator erat? Adjece-
 runt Romani: *Si Adam, priusquam pec-*
caret, Voluntatem Divinam habuit, ergo
Deo fuit Consubstantialis, & Voluntas
ejus erat immutabilis & vivificans. Quo-
modo ergo mutatus est, & in mortem cor-
rui? *An ignoras, S. Cyrillum de Jesu*
Christo dicere; quia Consubstantialis est,
ideo eandem ac Pater habet Voluntatem;
nam eadem Substantia eandem habet Vo-
luntatem.

Theophane Macarium & Stephanum
 urgente, ut Responſionem vel affirmati-
 vam vel negativam darent ad interroga-
 tionem, an Adam habuerit Voluntatem
 Naturalem, & dicente, se id ex Patri-
 bus demonstraturum, nunquam eo addu-
 ci potuerunt, ut affirmarent vel nega-
 rent. Igitur Imperator & Concilium
 iusserunt, ut Theophanes argumenta
 produceret, qui citavit Textum S. Atha-
 nasilii, & alterum S. Augustini, unde Pa-
 tres illationem deduxerunt: *Si primus*
Adam

Adami Vo-
 luntas natu-
 ralis.
 Athan. II.
 cont. Apol. n.
 6. p. 944.
 Aug. 5. cont.
 Adam Jul.

Sæculum VII *Adam Voluntatem Naturalem habuit,*
A.C. 681. *quomodo possibile sit, ut secundus Adam*
Naturalem Voluntatem in sua Natura
Humana non habuerit? Si itaque Volun-
tatem impeccabilem in sua Natura Hu-
mana assumpsit, & ante Sæcula cum Pa-
tre & Sancto Spiritu unam Voluntatem
Divinam habuit, liquet, duas in eo Vo-
luntates nos confiteri oportere.

Tum reliqui Textus a Macario cita-
 ti, collati sunt, & præsertim tres ad ex-
 amen vocati, unus S. Ambrosii, alter ex
 Libro de Divinis Nominibus, cujus Au-
 ctor Dionysius esse credebatur, & ter-
 tius S. Chrysofomi, qui in Actis Con-
 cilio ita nominatur. Hos quoque tres
 Textus corruptos fuisse, demonstratum
 est. Reliqua Imperator in sequentem
 Sessionem distulit.

§. XVIII.

Sessio Nona.

Sessio nona altero die, octavo Martii,
celebrata. Macarius Antiochenus
abfuit, atque exinde nec ipse nec quis-
quam alius, ejus Sedis nomine usque ad
Sessionem decimam quartam Concilio
interfuit. Tum Constantinus Diaconus,
& Notariorum Patriarchæ Constantino-
politani Primicerius monuit, quatuor E-
piscopos, scilicet, Petrum Nicomedien-
sem, Salomonem Claniensem, Antonium
 Hype-